

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/60/2023
Identifikačné číslo spisu:	6120250840
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6120250840.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobcu Contipro a.s., so sídlom Dolní Dobrouč 401, 561 02 Dolní Dobrouč, Česká republika, IČ: 609 17 431, v konaní zastúpeného doc. JUDr. Danou Ondřejovou, Ph.D., advokátkou, LEGALITÉ advokátní kancelář s.r.o., so sídlom Václavská 12, 120 00 Praha, Česká republika, so spolupracujúcou advokátskou kanceláriou ŠKRINIAR & PARTNERS s.r.o., so sídlom Hany Meličkovej 39, 841 05 Bratislava, IČO: 50 663 542 proti žalovanému natural supplements s.r.o., so sídlom Kmetškova 1, 949 01 Nitra, IČO: 50 339 419, v konaní zastúpenému JUDr. Ondrejom Brlášom, advokátom, Štefánikova trieda 52, 949 01 Nitra, IČO: 42 428 521, o zdržanie sa nekalosúťažného konania a primerané zadost'učinenie, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoPv/9/2022-1045 zo dňa 8. septembra 2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu z a m i e t a .

II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 12CbPv/7/2020-750 z 3. novembra 2021 vo výroku I. žalobu v celom rozsahu zamietol, výrokom II. zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16CbPv/34/2019-252 zo dňa 21. februára 2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie a výrokom III. uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania a trovy za zastúpenie advokátom v rozsahu 100 % a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, s tým, že o výške náhrady trov rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručitou dňa 6. marca 2020 sa žalobca domáhal proti žalovanému uloženia povinnosti zdržať sa nekalosúťažného konania. Žalobca uviedol, že je farmaceutickou a kozmetickou spoločnosťou a o. i. je výrobcom a distribútorom doplnku krmiva Geloren HA a Geloren Dog, určeného pre výživu a podporu kĺbov koní a psov a doplnku stravy Geloren GEL určeného pre výživu a podporu kĺbov ľudí. Žalobca na slovenskom trhu predáva svoje

produkty prostredníctvom distribučnej siete tretích strán v rámci voľného obehu tovaru v Európskej únii, keď k priamemu predaju sú k dispozícii doplnky krmiva Geloren HA a Geloren Dog a žalobca podniká kroky k oficiálnemu uvedeniu produktu Geloren GEL na slovenský trh. Hoci sú doplnky krmiva Geloren určené pre kone a psy, užívajú ich aj ľudia pri problémoch s kĺbmi. Žalovaný je vlastníkom domény a prevádzkovateľom webových stránok www.barnys.sk, kde predáva výrobky určené pre podporu a výživu kĺbov ľudí, a to Barny's Sioux MSM SUPER forte 600 g, Barny's® TRIPLE blend extra silný 700g, Barny's Celadrin Forte 60 cps, Barny's Inovo 5 forte 90tbl, Barny's SuperMix 60 tbl, Klokkan. Na obale uvedených výrobkov, okrem výrobku Klokkan, je logo „Barny's BORN IN CANADA“, ako aj kruhový nápis „Premium Quality“, „Product of Canada“ a kanadský javorový list. Na obale výrobku Barny's Celadrin Forte a Barny's Inovo 5 forte je kruhový nápis „Premium Quality Products“ a kanadský javorový list. Pod viečkom výrobku Barny's Sioux MSM SUPER forte sa nachádza ochranná fólia, na ktorej sa nachádza kruhové vyobrazenie - nápis „Premium Quality“, „Product of Canada“ a kanadský javorový list. Na obale výrobku Barny's Celadrin Forte je navyše kanadská vlajka s nápisom „NA CELADRIN JE KANADA PYŠNÁ“. Na obale výrobku Barny's Sioux MSM SUPER forte a Barny's® TRIPLE blend extra silný je nápis „PREMIUM QUALITY“ s dvoma kanadskými javorovými listami. Na obale výrobku Klokkan je kontúra kanadského javorového listu spolu s nápisom „PARTNERS CANADA“. Ako distribútor uvedených výrobkov je uvedený žalovaný. Podľa žalobcu takéto uvedené prepojenie výrobkov žalovaného s Kanadou nie je relevantné, kedy výrobky žalovaného nemajú nič spoločné s Kanadou a produkty žalovaného sú spotrebiteľovi prezentované ako kanadské, bez akejkoľvek väzby na Kanadu. Žalobca je vo vzťahu k žalovanému v súťažiteľskom vzťahu, pričom uvedené konanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi hospodárskej súťaže a konštatované označenia sú spôsobilé u spotrebiteľa vyvolať mylnú domnienku, že tovar žalovaného pochádza z určitej oblasti, keďže produkty vyrábané v Kanade sú spotrebiteľmi tradične vnímané ako určitá záruka kvality.

3. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal za nesporne preukázané, že žalobca vyrába a ponúka na predaj na území Slovenskej republiky sám alebo prostredníctvom tretích osôb výživové doplnky a krmivá pre zvieratá (Geloren HA, Geloren dog), ako aj výživové doplnky pre ľudskú spotrebu (Geloren Gel), a to prostredníctvom tretích subjektov, pričom pre uvádzanie výživového doplnku Geloren Gel nemá splnenú požiadavku vyplývajúcu pre neho zo zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, keď výrobok Geloren Gel nie je registrovaný na Úrade verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorá požiadavka vyplýva z § 16 ods. 8 výnosu Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16826/2007, a teda výrobok žalobcu Geloren Gel, určený pre ľudskú spotrebu, nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti pre predaj výživového doplnku.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že sa musel v konaní vysporiadať s otázkou, či sú žalobca a žalovaný so svojimi produktami, výživovými doplnkami určenými pre ľudskú spotrebu, v súťažiteľskom vzťahu. Žalobca v konaní na súde prvej inštancie preukázal, že dňa 15. júna 2021 zaregistroval produkt Geloren Active pod č. 6116/2021 ako výživový doplnok na výživu a podporu kĺbov ľudí, avšak pri tomto výrobku nebolo preukázané jeho skutočné uvádzanie na trh v Slovenskej republike, a teda žalobca nepreukázal, že by disponoval na trhu v Slovenskej republike výrobkom, ktorý je v priamom súťažnom vzťahu so žalovaným, t. j. výživovým doplnkom určeným pre ľudskú spotrebu. Súd prvej inštancie konštatoval, že v zmysle Obchodného zákonníka sa za súťažiteľa považuje akákoľvek osoba, ktorá sa zúčastňuje na hospodárskej súťaži, pričom je takáto osoba povinná rešpektovať všeobecne záväzné právne predpisy a konať v súlade s hospodárskou súťažou. Keďže si žalobca nespĺnil svoju registračnú povinnosť svojich výrobkov určených pre ľudskú spotrebu, predovšetkým Geloren Gel, podľa súdu prvej inštancie nemôže byť súťažiteľom vo vzťahu ku výrobkom žalovanému.

5. Súd prvej inštancie považoval až za absurdné odvodzovanie postavenia súťažiteľa vo vzťahu k výrobkom žalovaného s výrobkami Geloren HA a Geloren Dog, ktoré síce nie sú určené na ľudskú spotrebu, ale ľudia ich užívajú, kedy by mal za rovnocenné považovať výrobky určené pre zvieratá s výrobkami určenými pre ľudskú spotrebu. Hoci by z hľadiska faktického bolo možné považovať výrobky žalobcu určené pre zvieratá a výrobky žalovaného určené pre ľudskú spotrebu, ktoré sa stretávajú v predmete, čase a priestore na trhu, a teda spotrebitelia fakticky užívajú aj tie výrobky

žalobcu, ktoré sú určené pre zvieratá, podľa súdu prvej inštancie z hľadiska právneho sa tieto produkty v hospodárskej súťaži nestretávajú, keď nemožno za rovnocenné a zameniteľné považovať výrobky určené pre zvieratá s výrobkami určenými pre ľudskú spotrebu.

6. Pokiaľ žalobca poukazoval na právo voľného obehu tovaru v rámci priestoru Európskej únie, t. j. že jeho výrobok Geloren Gel určený pre ľudskú spotrebu je uvádzaný na trh v Českej republike, a teda môže byť uvádzaný aj na trh v Slovenskej republike podľa názoru súdu prvej inštancie, voľný obeh tovaru v Európskom hospodárskom priestore neznamena, že výrobok uvedený na trh v jednom členskom štáte možno automaticky uviesť na trh aj v inom členskom štáte, keď pri výživových doplnkoch sa vyžaduje aj splnenie registračnej povinnosti voči orgánu v Slovenskej republike a ak táto povinnosť splnená nie je, nemôže žalovaný uvádzať na územie Slovenskej republiky výrobok Geloren Gel. Ak žalobca takéto produkty ponúka na predaj aj na území Slovenskej republiky (sám, alebo prostredníctvom tretích osôb), sám koná nekalosúťažne, keď contra legem uvádza na trh v Slovenskej republike výrobok, ktorý nie je oprávnený uvádzať pre nesplnenie registračnej povinnosti. Podľa súdu prvej inštancie o nekalosúťažné konanie taktiež ide, ak tretie subjekty dodávajú na územie Slovenskej republiky výrobok Geloren Gel, napr. poštovou prepravou z Českej republiky (po objednaní v e-shope), keď výrobok, ktorý nemá splnenú zákonnú povinnosť pre uvádzanie na trh v Slovenskej republike, nesmie byť na územie Slovenskej republiky ani zasielaný (uvedený takýmto spôsobom na trh).

7. Podľa súdu prvej inštancie protiprávny stav, vytvorený žalobcom tým spôsobom, že ponúka a dodáva na územie Slovenskej republiky výrobok Geloren Gel bez toho, aby splnil povinnosť uloženú mu § 16 ods. 8 výnosu Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16826/2007, nepožíva právnu ochranu, t. j. súdnou cestou nemožno legitimizovať protiprávny stav, pretože súd by tak poskytol ochranu pred tvrdenou nekalou súťažou tomu, kto sám pravidlá hospodárskej súťaže porušuje. Žalobca v súlade s právnymi predpismi uvádza na trh Slovenskej republiky na predaj doplnky stravy a krmivá pre zvieratá (Geloren HA a Geloren Dog), ktoré však nie sú spôsobilé vytvoriť súťažiteľský vzťah medzi žalobcom a žalovaným, keď tieto nie sú priamymi zastupiteľnými výrobkami s výrobkami žalovaného, ktoré sú určené pre ľudskú spotrebu.

8. Pretože súd prvej inštancie nemal preukázaný vznik súťažiteľského vzťahu medzi stranami sporu, keď žalobca nepreukázal priamy stret porovnateľných výrobkov, t. j. výživových doplnkov určených pre ľudskú spotrebu na trhu v Slovenskej republike, keďže výrobok Geloren Gel nie je možné uvádzať na trh v Slovenskej republike pre nesplnenie zákonných náležitostí, výrobky Geloren HA a Geloren dog nie sú určené pre ľudskú spotrebu a pri výrobku Geloren Active nebolo preukázané jeho uvádzanie na trh, a preto nepovažoval žalobcu za subjekt, ktorý by bol legitimovaný domáhať sa nároku vyplývajúceho zo žaloby podľa § 53 Obchodného zákonníka a žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu zamietol.

9. Súd prvej inštancie poukázal na to, že pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie nepristúpil k súdnemu prieskumu žalobcom tvrdenej nekalosúťažnej povahy konania žalovaného pri ním ponúkaných výrobkoch symbolmi a sloganmi evokujúcimi vyššiu kvalitu výrobkov tým, že pochádzajú, či sú zrodené v Kanade, a teda zamietnutie žaloby nelegitimizuje označenia, ktoré používa žalovaný za označenia, ktoré sú používané v súlade so zásadami hospodárskej súťaže. Pre úplnosť však súd prvej inštancie tiež uviedol, že z vykonaného dokazovania možno vyvodit' predbežný záver, že aj označovanie výrobkov sloganom „Born in Canada“, môže mať nekalosúťažný charakter, keď je spôsobilým u priemerného spotrebiteľa vyvolávať dojem pôvodu výrobku z Kanady, a teda akúsi podvedomú vieru spotrebiteľa vo vyššiu mieru kvality ponúkaného výrobku.

10. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, v zmysle § 336 ods. 4 a s použitím § 335 ods. 1 CSP zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16CbPv/34/2019 zo dňa 21. februára 2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť nepoužívať na jeho produktoch v žalobe uvedené označenia.

11. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že v konaní v celom rozsahu úspešnému

žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania od žalobcu v plnej výške.

12. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 43CoPv/9/2022-1045 z 8. septembra 2022 rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12CbPv/7/2020-750 zo dňa 3. novembra 2021 potvrdil a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

13. Odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že podanou žalobou sa žalobca proti žalovanému domáhal ochrany proti nekalej súťaži, ktorej sa má žalovaný dopúšťať klamlivým označovaním ním vyrábaných a predávaných výrobkov, ktorými sú výživové doplnky určené pre ľudskú spotrebu, keď ich označovanie žalovaným má vyvolávať dojem pôvodu výrobkov z Kanady, evokujúc tým vyššiu kvalitu výrobkov. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zdržovacieho nároku a nároku na primerané zadostučinenie vo forme uloženia povinnosti žalovaného zverejniť ospravedlnenie za nekalosúťažné konanie.

14. V konaní na súde prvej inštancie nebolo sporné, že žalobca je výrobcom a distribútorom doplnku krmiva Geloren HA a Geloren Dog určeným pre výživu a podporu kĺbov koní a psov a že žalobca je výrobcom a distribútorom výživového doplnku Geloren Gel a Geloren Active určeným pre výživu a podporu kĺbov ľudí. Sporným tiež nebolo, že vo vzťahu k výživovému doplnku Geloren Active žalobca dňa 15. júna 2021 oznámil Úradu verejného zdravotníctva SR jeho prvé umiestnenie na trh Slovenskej republiky a sporným tiež nebolo, že vo vzťahu k výživovému doplnku Geloren Gel žalobca jeho prvé umiestnenie na trh Slovenskej republiky Úradu verejného zdravotníctva SR neoznámil.

15. Sporným v konaní na súde prvej inštancie nebola ani skutočnosť, že žalovaný ako vlastník domény www.barnys.sk poskytuje na predaj o. i. výživové doplnky Barny's Sioux MSM SUPER forte 600 g; Barny's® TRIPLE blend extra silný 700g; Barny's Celadrin Forte 60 cps; Barny's Inovo 5 forte 90tbl; Barny's SuperMix 60 tbl a Klokán.

16. Ďalej odvolací súd odcitoval ustanovenie § 41 a § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 16 ods. 8 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16826/2007-OL a § 366 CSP.

17. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol a v konaní na súde prvej inštancie odvolací súd nezistil ani vady procesných podmienok.

18. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a s poukazom na obsahové vymedzenie podaného odvolania doplnil ďalšie dôvody.

19. V súvislosti s tým, že žalobca v odvolacom konaní opakovane poukazoval na rozhodovaciu prax súdov Českej republiky, ako aj názory uvedené v českej právnickej literatúre a žalovaný s poukazom na článok 2 CSP namietal, že rozhodnutia súdov Českej republiky nie sú ustálenou rozhodovacou praxou, z ktorej by mali súdy Slovenskej republiky vychádzať, najskôr odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že s účinnosťou od 1. júla 2016 procesným predpisom, podľa ktorého postupujú súdy Slovenskej republiky, je zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Civilný sporový poriadok v článku 2 zakotvuje princíp právnej istoty, keď podľa článku 2 ods. 2 CSP právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. V systéme všeobecného súdnictva Slovenskej republiky najvyššou súdnou autoritou je Najvyšší súd Slovenskej republiky. Ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR je vyjadrená predovšetkým v jeho stanoviskách alebo rozhodnutiach, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí

súdov Slovenskej republiky a do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnil, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 6. marca 2017, sp. zn. 3Cdo/6/2017). S prihliadnutím na článok 3 CSP, v zmysle ktorého každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodno-právnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené, do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu, t. j. Najvyššieho súdu SR, treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie, avšak rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, Najvyššieho súdu Českej republiky, pod tento pojem nespádajú (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. októbra 2017, sp. zn. 6Cdo/129/2017). Aj podľa názorov odbornej obce v oblasti explikovaných ako „najvyššie súdne authority“ je potrebné článok 2 CSP vykladať vo funkčnej jednote s článkom 3 CSP a v tomto zmysle je jednoznačné, že za najvyššie súdne authority možno sémanticky dosadiť Ústavný súd Slovenskej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky a v oblasti ich kompetenčného dosahu na univerzum úvahy „civilný proces v Slovenskej republike“ i Európsky súd pre ľudské práva a Súdny dvor Európskej únie (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 32 s.). Pod ustálenú rozhodovaciu prax, v súlade s ktorou by malo byť v tejto súdnej veci rozhodované, tak rozhodnutia súdov Českej republiky nepatria. Skutočnosť, že v civilnom sporovom konaní vedenom podľa zákona č. 160/2015 Z. z. slovenské súdy majú rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, však neznamená, že pri interpretácii a aplikovaní zákonov v totožnej právnej otázke nemôžu súdy Slovenskej republiky dospieť k rovnakým právnym názorom a záverom ako dospeli aj súdy Českej republiky. Naopak, ak súdy Slovenskej republiky, hoci aj pri totožnej právnej úprave, dospejú pri relevantnej právnej otázke k iným názorom a záverom ako súdy Českej republiky, nejde o odklon od ustálenej rozhodovacej praxe, ktorý by súdy Slovenskej republiky prípadne mali osobitne odôvodňovať (§ 220 ods. 3 a § 393 ods. 3 CSP). V kontexte uvedené a pre úplnosť veci odvolací súd tiež uviedol, že pod ustálenú rozhodovaciu prax, v súlade s ktorou by malo byť v tejto súdnej veci rozhodované, nepatria ani rozhodnutia odvolacích súdov Slovenskej republiky a súdov prvej inštancie Slovenskej republiky.

20. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil, že sťažiteľ sa stáva sťažiteľom už v dobe príprav na budúce podnikanie, keď súd prvej inštancie síce správne uviedol, že žalobca preukázal pri výrobku Geloren Active splnenie oznamovacej povinnosti, avšak následne nesprávne vyžadoval faktické uvádzanie a dodávanie tohto výrobku na slovenský trh.

21. Odvolací súd zdôraznil, že základným predpokladom, aby súd mohol žalobe vyhovieť, je preukázanie vecnej legitímácie. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, t. j. je aktívne vecne legitimovaný a opačná procesná strana (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, t. j. je pasívne vecne legitimovaný (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9).

22. Konštatoval, že sa žalobca ochrany proti nekalej sťažii domáhal ako sťažiteľ. Keďže sťažitelia „majú právo slobodne rozvíjať svoju sťažnú činnosť v záujme dosiahnutia hospodárskeho prospechu“, odvolací súd bol toho právneho názoru, že k záveru, či ide o sťažiteľa a či podmienka konania v hospodárskej sťažii je splnená, je potrebné dospieť vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba sa svojou činnosťou na hospodárskej sťažii zúčastňuje, a teda svoju sťažnú činnosť v hospodárskej sťažii vykonáva a preto, ak práva sťažiteľa mali byť porušené alebo ohrozené výrobkami a tovarmi iného sťažiteľa, je potrebné, aby aj výrobky a tovary dotknutého sťažiteľa boli v hospodárskej sťažii prítomné a teda, aby sa produkty týchto sťažiacich na trhu stretli, a to v predmete, čase a priestore

(rozsudok Najvyššieho súdu SR z 1. septembra 2006, sp. zn. 4Obo/245/2004). Zhodne so súdom prvej inštancie preto aj odvolací súd bol toho právneho názoru, že skutočnosť, že žalobca si dňa 15. júna 2021 vo vzťahu k výživovému doplnku Geloren Active u slovenskej autority splnil notifikačnú povinnosť podľa § 16 ods. 3 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16826/2007 bola nepostačujúca pre záver, že došlo k priestorovému a časovému súbehu tohto výrobku žalobcu na slovenskom trhu so spornými výrobkami žalovaného, ale bolo potrebné, aby reálne došlo k priestorovému a časovému súbehu výrobku žalobcu s výrobkami žalovaného a teda, aby výživový doplnok žalobcu Geloren Active reálne bol na trhu Slovenskej republiky prítomný, t. j. dostal sa do súťažného vzťahu so spornými výrobkami žalovaného.

23. Za skutkových okolností prejednávanej veci, t. j. keď žalobca, ktorý ešte na trh Slovenskej republiky svoj výrobok Geloren Active neuviedol, domáhal sa žalobca ochrany proti nekalej súťaži proti žalovanému, ktorého výrobky sa už na trhu Slovenskej republiky nachádzajú, nešlo o nedôvodné zúženie výkladu súťažného vzťahu, ak súd prvej inštancie by vzhľadom na súťažné konanie len za predpokladu, že by došlo k časovému a priestorovému stretu výrobkov žalobcu a žalovaného na trhu Slovenskej republiky. Pokiaľ žalobca so svojim výrobkom Geloren Active sa hospodárskej súťaže na slovenskom trhu nezúčastňoval, nemôžu mu patriť právne prostriedky ochrany proti nekalej súťaži, keďže tieto môžu aktívne patriť len osobám, ktoré sa na hospodárskej súťaži zúčastňujú. Pre záver, aby žalobca bol aktívne vecne legitimovaný v rozsahu nároku vyplývajúceho z výrobku Geloren Active, preto bolo nepostačujúce, že sa na vstup na slovenský trh pripravoval a robil k tomu oprávnené kroky, ale bolo potrebné, aby sa tento výrobok žalobcu časovo a priestorovo na slovenskom trhu stretol s ponukou sporných výrobkov žalovaného, t. j. aby sa na trhu Slovenskej republiky skutočne a reálne nachádzal.

24. Odvolací súd nepopieral, že tým, že žalobca požiadal Slovenskú republiku o splnenie notifikačnej povinnosti podľa § 16 ods. 8 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16826/2007 žalobca robil aktívne kroky smerujúce k uvedeniu jeho výrobku Geloren Active na trh Slovenskej republiky a teda, že takéto kroky robí so súťažným zámerom, avšak šlo o nepostačujúce konanie pre záver, že sa jedná o konanie v hospodárskej súťaži, ktoré by zakladalo aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto súdnom konaní. Výslovil názor, že výklad pojmu súťažiteľ nemôže byť až tak extenzívny, že by žalobcovi, ktorého výrobky v priestore a čase nepredstavujú ponuku na Slovenskom trhu, malo byť priznané právo domáhať sa ochrany proti nekalej súťaži. Nič na tomto závere nemení ani skutočnosť, že žalobca spolu so žalobou predložil e-mail adresovaný dňa 9. decembra 2019 Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, keďže týmto len zisťoval podmienky pre uvedenie svojich výrobkov na trh Slovenskej republiky, avšak žiadne výrobky na trh neuvádzal a rovnako nič na tomto závere nemení ani skutočnosť, že jeho obchodné aktivity na Slovensku boli pozastavené z dôvodu pandémie corona vírusu, keďže bolo na žalobcovi, či a kedy výživový doplnok Geloren Active uvedie na trh v Slovenskej republike a rovnako bolo na žalobcovi, či a kedy podá žalobu, ktorou sa proti žalovanému bude domáhať ochrany proti nekalej súťaži.

25. Odvolací súd rovnako nepopieral, že v hospodárskej súťaži môže byť súťažný vzťah daný aj medzi osobami, z ktorých jedna sa na budúce podnikanie ešte len pripravuje, avšak odvolací súd nesúhlasí so žalobcom, že takejto osobe patrí aj aktívna vecná legitimácia v sporoch o ochranu proti nekalej súťaži. Odvolací súd je toho právneho názoru, že takýto extenzívny výklad súťažiteľa a súťažného vzťahu je prípustný práve a len za účelom ochrany hospodárskej súťaže pred takýmito osobami, t. j. v záujme možnosti nápravy a ochrany tých osôb, ktoré sa už hospodárskej súťaže zúčastňujú a ich práva porušujú a ohrozujú osoby, ktoré sa hospodárskej súťaže ešte nezúčastňujú. Napokon, aj závery súdov Českej republiky, na ktoré žalobca odkazoval, boli prijaté v konaniach, kde takáto osoba bola v procesnom postavení žalovaného, t. j. bola pasívne vecne legitimovaná, a teda práva na ochranu proti nekalej súťaži boli uplatňované proti tejto osobe, nie takouto osobou.

26. Pokiaľ žalobca v odvolacej replike uviedol, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil odklon od svojho skoršieho právneho názoru vyjadreného v uznesení č. k. 16Cbvp/34/2019-252 zo dňa 21. januára 2020, ktorým pred začatím tohto civilného sporového konania na návrh žalobcu nariadil proti žalovanému neodkladné opatrenie, odvolací súd zdôraznil, že neodkladné

opatrenie je osobitným inštitútom procesného práva, umožňujúcim súdu v prípade potreby rýchlo a pružne zasiahnuť do právneho vzťahu strán, čo mu zodpovedá aj odlišný procesný postup oproti meritornému rozhodovaniu v konaní o veci samej. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí rozhodnúť najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu, ktorý spĺňa riadne náležitosti (§ 328 ods. 2 CSP), keď o návrhu môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), pričom o návrhu súd rozhoduje v zásade na základe tvrdení žalobcu a rozsahu ich osvedčenia, teda bez toho, aby mal vo veci aj vyjadrenie žalovaného ako protistrany a bez toho, aby na sporné tvrdenia vykonával dokazovanie. Neodkladné opatrenie súd nariadi na základe toho, že navrhovateľ dostatočne odôvodní potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a dostatočne osvedčí skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Preto, ak v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd dospeje k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady pre tento procesný inštitút, vrátane toho, že žalobca osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana a ak následne v konaní vo veci samej na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 CSP), t. j. vykonaného dokazovania, dospeje k právnomu záveru o nedôvodnosti žaloby, nejde o odklon od skôr vysloveného právneho názoru, keďže v rozhodnutí o neodkladnom opatrení súd nevyslovuje žiadny taký právny názor, ktorý by mal byť pre súd vo veci samej záväzný, keďže súd vyhodnocuje len splnenie zákonných procesných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to v rozsahu osvedčenia tvrdení žalobcu ako navrhovateľa neodkladného opatrenia.

27. Pokiaľ žalobca v odvolacej replike predložil printscreeny k povahe a dostupnosti výrobku Geloren Active na slovenskom trhu a následne ďalšie printscreeny k povahe a dostupnosti výrobku Geloren Active na slovenskom trhu predložil spolu s vyjadrením k odvolacej duplike žalovaného, odvolací súd zdôraznil, že koncepcia odvolacieho konania v civilnom sporovom konaní vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa, ale v zmysle § 373 ods. 4 CSP aj právo protistrany, použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany totiž mali v priebehu konania na súde prvej inštancie niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a uplatniť, konkrétne v súdnej veci súd prvej inštancie uznesením č. k. 12CbPv/7/2020-437 zo dňa 4. marca 2021 postupom podľa § 167 ods. 3 CSP žalobcovi umožnil vyjadriť sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe s tým, aby uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pretože na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd v zmysle sudcovskej koncentrácie konania nemusí prihliadnuť a na prejednanie veci samej súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 3. novembra 2021, na ktoré strany predvolal. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov preto bola prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok upravených v § 366 CSP. Printscreeny predložené žalobcom k odvolacej replike a k následnému vyjadreniu k odvolacej duplike žalovaného sa však netýkali procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a nemalo byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tieto dôkazy nie je možné vyhodnotiť ani tak, že žalobca ako odvolateľ ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, keď ako už bolo uvedené, žalobca v konaní na súde prvej inštancie ani len netvrdil, že výrobok Geloren Active je na slovenskom trhu dostupný. Navyše, dôkazmi, t. j. návrhmi na vykonanie dôkazov, strana sporu plní svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazná povinnosť strany sporu nadväzuje na povinnosť tvrdenia, keď povinnosť strán sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi patrí k základným princípom civilného sporového konania upraveným v čl. 8 CSP. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosť tvrdenia a dôkaznou povinnosť je úzka vzájomná väzba. Ak strana nesplní svoju povinnosť tvrdiť, t. j. povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť (porovnaj: Najvyšší súd SR, sp. zn. 4Cdo/285/2008 z 24. februára 2008). Dokazovanie v civilnom sporovom konaní má pritom preukázať to, čo strany tvrdili a nie zisťovať to, čo strany ani len netvrdili, a teda dokazovanie nemá slúžiť na to, aby až z vykonaných dôkazov boli vyvodzované a zisťované rozhodujúce skutočnosti. Všeobecné tvrdenia žalobcu v odvolacej replike a vo vyjadrení k odvolacej duplike žalovaného o dostupnosti výrobku Geloren Active na slovenskom trhu a žalobcom v odvolacom konaní predložené printscreeny tak predstavujú novoty,

ktoré s poukazom na § 366 CSP nebolo možné v odvolaní použiť.

28. K tvrdeniu žalobcu v odvolacej replike, že nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie spočíva aj v tom, že nezohľadnil, že súťažný vzťah medzi stranami bol daný aj vzhľadom k ich pôsobeniu na trhu v Českej republike, keď žalobca už v žalobe tvrdil a čestným prehlásením C. I. a dvomi potvrdeniami objednávok odkazoval, že žalovaný sporné výrobky predáva tiež na území Českej republiky, odvolací súd uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolaním súdom len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, resp. podľa § 365 ods. 3 CSP doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Zákonná povinnosť uviesť odvolacie dôvody však neznamena, že odvolateľ len odkazom na jednotlivé ustanovenia § 365 CSP uvedie dôvody, pre ktoré rozhodnutie napáda, ale odvolateľ musí aj obsahovo vymedziť, prečo má za to, že je ten ktorý odvolací dôvod naplnený, a teda musí uviesť konkrétne tvrdenia, konkrétne argumenty a konkrétne dôkazy pre preukázanie toho-ktorého ním tvrdeného odvolacieho dôvodu. Lehota na podanie odvolania tak ohraničuje aj argumentáciu tvrdenej vadnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo. Preto, i keď žalobca v podanom odvolaní ako odvolací dôvod uviedol nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, avšak odvolaciu argumentáciu týkajúcu sa pôsobenia žalovaného na trhu v Českej republike žalobca na obsahové vymedzenie ním uvedeného odvolacieho dôvodu v odvolaní neuviedol a nedoplnil ju prípadne ani do uplynutia lehoty na podanie odvolania, v súlade s § 365 ods. 3 CSP odvolací súd túto odvolaciu argumentáciu žalobcu nevyhodnocoval, ani na ňu neprihliadal.

29. Pre úplnosť veci odvolací súd dodal, že ak sa žalobca proti žalovanému domáhal ochrany v právomoci súdov Slovenskej republiky, relevantná bola hospodárska súťaž na území Slovenskej republiky, čo však nevylučuje, ak žalobca má za to, že nekalé súťažné konanie žalovaného zasahuje na územie Českej republiky, aby sa s prípadným nárokom obrátil na súd Českej republiky, ktorý by o veci s jurisdikciou jemu vlastnou rozhodoval.

30. Keďže žalobca v odvolaní poukazoval aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Banskej Bystrici, len pre úplnosť veci odvolací súd uviedol, že v rozhodnutí sp. zn. 43Cob/281/2014 zo dňa 20. novembra 2014 síce konštatoval, že „rovnako tak fyzické osoby pripravujúce založenie obchodnej spoločnosti, a to v súvislosti s nevyhnutnými aktivitami ešte pred vznikom samotného subjektu, sa považujú za súťažiteľa za podmienky, že sa zúčastňujú hospodárskej súťaže“, avšak odvolací senát v konštatovanom rozhodnutí neuviedol a ani nedospel k záveru, že takéto subjekty majú i aktívnu vecnú legitimáciu v sporoch na ochranu proti nekalej súťaži.

31. Pretože žalobca v konaní na súde prvej inštancie ani len netvrdil, že výživový doplnok Geloren Active sa na trhu v Slovenskej republike nachádza, resp. že žalobca tento výrobok na trh Slovenskej republiky fakticky uvádza a dodáva, čo znamená, že k priestorovému a časovému súbehu ponuky výrobku žalobcu Geloren Active a sporných výrobkov žalovaného na trhu Slovenskej republiky nedošlo, odvolací súd vyhodnotil ako správny záver súdu prvej inštancie, že v tomto rozsahu uplatneného nároku žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, keďže medzi stranami sporu nie je splnená podmienka existencie súťažného vzťahu, t. j. konania v hospodárskej súťaži na strane žalobcu.

32. Žalobca v odvolaní súdu prvej inštancie tiež vytýkal, že nesprávne posúdil funkčnú zameniteľnosť niektorých výrobkov žalobcu s výrobkami žalovaného, keď výrobky žalobcu Geloren HA a Geloren Dog určené pôvodne pre zvieratá sú pre priemerného spotrebiteľa funkčne zameniteľné so spornými výrobkami žalovaného, čím je žalobca so žalovaným vo faktickom súťažnom vzťahu.

33. Odvolací súd poukázal ďalej na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít z hľadiska splnenia podmienky konania v hospodárskej súťaži, podľa ktorej z hľadiska existencie súťažného vzťahu a existencie konania uskutočneného v rámci tohto súťažného vzťahu, je nevyhnutné, aby súťažitelia dodávali na trh zhodné, porovnateľné alebo svojou funkciou vzájomne zastupiteľné výrobky, pričom je z tohto hľadiska rozhodné, aby s nimi ostatní účastníci počítali ako s alternatívou (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1ObdoV/19/2007 z 20. februára 2008), t. j. platí, že na to, aby sa jednalo o súťažný

vzťah, musia voči sebe stáť subjekty, ktoré sú voči sebe v rovine súťažiteľov na relevantnom trhu (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. apríla 2008, sp. zn. 1Obo/239/2006). Konanie v hospodárskej súťaži teda predpokladá nielen priamy súťažný vzťah rovnakých, resp. totožných tovarov, ale aj vzťah tovarov vzájomne zastupiteľných, t. j. tovarov, medzi ktorými existujú určité substitučné možnosti. Konštatoval, že sa zastupiteľnosť pritom vyhodnocuje najmä z hľadiska charakteristiky týchto tovarov a účelu ich použitia.

34. Vychádzal ďalej z toho, že v konaní na súde prvej inštancie nebolo sporné, že výrobky žalobcu Geloren HA a Geloren Dog sú doplnkom krmiva pre kone a psy a sporné výrobky žalovaného sú výživové doplnky. Poukázal na definíciu výživového doplnku, ktorý je definovaný v § 2 zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách ako potravina na doplnenie prirodzenej stravy, ktorá je koncentrovanými zdrojmi živín, ako sú vitamíny a minerálne látky alebo iných látok s výživovým alebo fyziologickým účinkom, jednotlivo alebo v kombinácii a ktorá sa umiestňuje na trh v dávkovanej forme, ako sú kapsuly, pastilky, tablety, piluly a ostatné podobné formy, vrecúška s práškom, ampulky s tekutinami, fľašky s dávkovačom kvapiek a ostatné podobné formy tekutín a práškov navrhnuté tak, aby ich bolo možné brať v odmeraných malých jednotkových množstvách. Sporné výrobky žalovaného sú teda z hľadiska svojej charakteristiky určené pre ľudí a výrobky žalobcu Geloren HA a Geloren Dog sú z hľadiska svojej charakteristiky určené pre zvieratá (kone a psy). Doplnok krmiva pre zvieratá tak už zo svojej podstaty nemôže byť vzájomne zastupiteľným s výživovým doplnkom pre ľudí a nič na tomto závere nemení ani skutočnosť, že účelom použitia tak výrobkov žalobcu Geloren HA a Geloren Dog, ako aj sporných výrobkov žalovaného, je výživa a podpora kĺbov, keďže u výrobkoch žalobcu ide o výživu a podporu kĺbov zvierat a u výrobkoch žalovaného ide o výživu a podporu kĺbov ľudí. Pre vyhodnotenie funkčnej zameniteľnosti výrobkov žalobcu Geloren HA a Geloren Dog a sporných výrobkov žalovaného je potrebné prihliadať nielen na účel ich použitia, ale aj na ich charakteristiku, pričom individuálne a najmä vedomé rozhodnutie spotrebiteľa, že mu výrobky žalobcu Geloren HA a Geloren Dog pomôžu, nie je možné generalizovať tak, že priemerný spotrebiteľ výrobky žalobcu vníma a hodnotí ako zastupiteľné alebo snáď dokonca ako zameniteľné s výrobkami žalovaného. Je to výlučne subjektívne rozhodnutie spotrebiteľa, že doplnok krmiva pre zvieratá pomôže aj ľuďom. Individuálne a najmä vedomé rozhodnutie spotrebiteľa, že výrobky žalobcu určené pre zvieratá pomôžu aj ľuďom, však nie je možné generalizovať tak, že výrobky žalobcu Geloren HA a Geloren Dog a sporné výrobky žalovaného sú vzájomne zastupiteľné. Šlo by o príliš extenzívny výklad funkčnej zameniteľnosti, ak by mala byť výrobkom žalobcu a žalovaného priznaná zastupiteľnosť len preto, že určití spotrebitelia sa individuálne a vedomé rozhodli, že doplnok krmiva pre zvieratá môže a má slúžiť na výživu a podporu kĺbov ľudí. Odvolací súd vyslovil názor, že individuálne a vedomé rozhodnutie niektorých spotrebiteľov, že doplnok krmiva pre zvieratá pomôže výžive a podpore ich ľudských kĺbov, nemôže degradovať priemerného spotrebiteľa (zákazníka) na takú úroveň, že by v jeho očiach šlo o vzájomne zastupiteľné, prípadne dokonca až zameniteľné výrobky.

35. Konštatoval, že odvolaciemu súdu neprináleží hodnotiť medicínske a humánne určenie a zameranie výrobkov žalobcu Geloren HA a Geloren Dog a sporných výrobkov žalovaného, avšak zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd považoval za absurdné, že len na základe skutočnosti, že určití ľudia (spotrebitelia) vedomé a na základe vlastného rozhodnutia výrobky žalobcu určené pre zvieratá používajú pre svoju vlastnú osobnú, a teda ľudskú spotrebu, považovať tieto výrobky za zameniteľné, a teda za rovnocenné.

36. Ďalej vyslovil názor, že pri vyhodnocovaní zameniteľnosti výrobkov nie je možné posudzovať len ich jednu zložku, teda v súdnej veci účel použitia tak, ako to robí žalobca, t. j. že ide o výrobky určené na podporu a výživu kĺbov, ale zastupiteľnosť je potrebné vyhodnocovať aj v kontexte charakteristiky týchto výrobkov, t. j. že u výrobkov žalobcu ide o doplnok krmiva pre zvieratá a u výrobkov žalovaného ide o výživový doplnok pre ľudí. Keďže výživové doplnky pre ľudí sú v zásade potraviny na doplnenie prirodzenej stravy, ktoré sú koncentrovanými zdrojmi živín, v kontexte tvrdení žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu by to potom skutočne bolo možné prirovnať k situácii, kedy by si zákazník v reštaurácii objednal jedlo a bola by mu poskytnutá konzerva obsahujúca „krmivo pre psy“, keďže tak účelom jedla pre ľudí, ako aj krmiva pre psy, je nadobudnúť pocit sýtosti. Len skutočnosť, že výrobky žalobcu

Geloren HA a Geloren Dog sú určené pre výživu a podporu kĺbov, avšak kĺbov zvierat, bola nepostačujúca pre záver, že ide o funkčne zameniteľné výrobky s výrobkami žalovaného, ktoré sú tiež určené pre výživu a podporu kĺbov, avšak kĺbov ľudí. Zhodne so súdom prvej inštancie tak ani odvolací súd nedospel k záveru, na ktorý v odvolaní poukazoval žalobca a ktorý vyjadril Vrchný súd v Prahe v rozhodnutí č. k. 3Cmo132/2019-107 zo dňa 22. júla 2019, keď odvolací súd poukázal navyše aj na to, že toto rozhodnutie českého súdu bolo vydané v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia.

37. Nakoľko výrobky žalobcu Geloren HA a Geloren Dog a sporné výrobky žalovaného nepovažoval odvolací súd za vzájomne zastupiteľné, odvolací súd vyhodnotil ako správny záver súdu prvej inštancie, že v tomto rozsahu nároku žalobcu nešlo o konanie v hospodárskej súťaži z dôvodu neexistencie súťažného vzťahu strán, a preto aktívna vecná legitimácia žalobcu nebola daná.

38. V ďalšom poukázal odvolací súd na povinnosť každého, kto vyrába alebo umiestňuje na trh Slovenskej republiky výživové doplnky, že podľa § 16 ods. 8 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16826/2007 oznámiť ich prvé umiestnenie na trh spolu so zaslaním vzoriek etikiet použitých na týchto potravinách Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky. Túto povinnosť označil za súladnú s článkom 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/46/ES z 10. júna 2002 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa potravinových doplnkov, podľa ktorého s cieľom uľahčiť účinné sledovanie potravinových doplnkov, členské štáty môžu požadovať od výrobcu alebo osoby uvádzajúcej na daný trh výrobok na ich území, aby oznámili príslušnému úradu také uvedenie na trh tým, že mu postúpia vzor alebo označenie používané pre daný výrobok, keď Smernica č. 2002/46/ES bola prijatá aj s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov a uľahčiť im ich voľbu, a preto výrobky uvádzané na trh musia byť bezpečné a musia byť opatrené zodpovedajúcimi a primeranými označeniami (bod 5 Preambuly).

39. Odvolací súd súhlasil so žalobcom, že nesplnenie povinnosti podľa § 16 ods. 8 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16826/2007 predstavuje najmä verejno-právny delikt a nemôže vylúčiť existenciu súkromno-právneho súťažného vzťahu, avšak nesplnením tejto povinnosti sa žalobca nedopúšťa „len“ porušenia predpisov správneho práva, ale oproti žalovanému i iným súťažiteľom, ktorí vyrábajú a umiestňujú výživové doplnky na trh Slovenskej republiky až do splnenia tejto povinnosti, získava neodôvodnenú výhodu, čím sám pravidlá hospodárskej súťaže porušuje. Tým, že žalobca bez splnenia povinnosti podľa § 16 ods. 8 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16826/2007 výživový doplnok Geloren Gel na trh Slovenskej republiky uviedol, resp. bez aktivity žalobcu sa fakticky tento výživový doplnok dostáva i na územie slovenského trhu, žalobca sa stal súťažiteľom, a teda účastníkom hospodárskej súťaže na relevantnom trhu, keď ako správne uviedol žalobca, súťažiteľom je i ten, kto podniká neoprávnene, a teda i ten, kto ponúka tovary a výrobky bez toho, aby si splnil povinnosti vyplývajúce z predpisov správneho práva, avšak skutočnosť, že za súťažiteľa možno považovať aj osobu, ktorá vykonáva súťažnú činnosť neoprávnene, nie je možné vykladať tak, že tejto osobe patrí aj právo domáhať sa ochrany proti nekalej súťaži. Obdobne ako v prípade osoby, ktorá sa ešte len pripravuje na budúce podnikanie, ide o subjekt, proti ktorému je možné domáhať sa ochrany proti nekalej súťaži, no on samotný právo na ochranu proti nekalej súťaži nemá, a to práve z dôvodu neprípustnosti a nedovolenosti spôsobu, akým sa súťažiteľom stal.

40. Vzhľadom na to, že samotný žalobca opakovane poukazoval na judikatúru súdov Českej republiky, odvolací súd poukázal na to, že aj Vrchný súd v Prahe v rozhodnutí sp. zn. 3Cmo253/97 konštatoval, že „pokiaľ napríklad jeden zo súťažiteľov uvádza na trh zahraničný výrobok podliehajúci povinnému schvaľovaniu pre použitie v ČR, poruší tým predpisy „správneho práva“ pokiaľ distribuuje výrobky neschválené, zároveň však sa dopúšťa konania nekalo-súťažného, lebo oproti iným súťažiteľom rešpektujúcim predpisy a vynakladajúcim finančné prostriedky na schválenie výrobku získava úplne neodôvodnenú súťažnú výhodu“ a v rozhodnutí sp. zn. 3Cmo703/94 konštatoval, že „súťažiteľom je i ten, kto podniká neoprávnene, predáva výrobky bez toho, že by prešli schvaľovacím konaním, hoci je to predpokladom k možnosti ich uvedenia na trh. Rozhodný je tu reálny stav, t. j. že sa (i keď nedovolené)

hospodárskej súťaže zúčastňuje. Zásadne je však odopretá takémuto súťažiteľovi možnosť domáhať sa ochrany pred konaním ostatných súťažiteľov podľa § 44 a nasl. Obchodného zákonníka pre neprípustnosť spôsobu, akým sa v danom prípade súťažiteľom stal.“.

41. Pretože pri výrobku Geloren Gel žalobca nesplnil povinnosť podľa § 16 ods. 8 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16826/2007, odvolací súd vyhodnocuje ako správny záver súdu prvej inštancie, že nemožno poskytnúť ochranu pred tvrdenou nekalou súťažou tomu, kto sám pravidlá hospodárskej súťaže porušuje, a teda aktívna legitimácia žalobcu nebola daná ani v rozsahu tohto nároku.

42. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v celom rozsahu uplatneného nároku, odvolací súd vyhodnotil ako nadbytočné konštatovanie súdu prvej inštancie, že z vykonaného dokazovania možno vyvodit' predbežný záver, že aj označovanie výrobkov sloganom „Born in Canada“, môže mať nekalosúťažný charakter, keď je spôsobilým u priemerného spotrebiteľa vyvolávať dojem pôvodu výrobku z Kanady, a teda akúsi podvedomú vieru spotrebiteľa vo vyššiu mieru kvality ponúkaného výrobku. Vyslovil názor, že súd totiž nemá v meritornom rozhodnutí vyslovovať, resp. vyvodzovať „predbežný záver“, ale meritorne rozhodnutie, a teda právne posúdenie má vychádzať z riadne zisteného skutkového stavu a z jasného a výstižného vysvetlenia, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy.

43. Vchádzajúc z konštatovaných skutočností, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. vo veci samej, ako aj v závislom výroku II. (správne III. pozn. dovolacieho súdu) o náhrade trov konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci a v závislom výroku III. (správne II. pozn. dovolacieho súdu) o zrušení neodkladného opatrenia nariadeného pred začatím konania, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol z dôvodu, že žalobu zamietol, je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

44. Pre úplnosť veci odvolací súd doplnil, že pokiaľ žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu mal za to, že vzhľadom na žalobcom špecifikovaný odvolací dôvod, nie sú podľa § 389 ods. 1 CSP splnené podmienky na to, aby mohlo byť napadnuté rozhodnutie zrušené a následne sa k týmto tvrdeniam v odvolacej replike vyjadroval aj žalobca, odvolací súd na tieto tvrdenia strán nereflektuje, keďže podľa § 381 CSP odvolací súd nie je odvolacím návrhom viazaný.

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) navrhujúc ho ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Dovolateľ mal za to, že dovolanie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Sformuloval niekoľko právnych otázok, majúce za to, že ich vo veci konajúce súdy neposúdili správne a to

1) či pre splnenie podmienky konania v hospodárskej súťaži (podľa generálnej klauzuly nekalej súťaže) a existenciu aktívnej vecnej legitimácie žalobcu na domáhanie sa ochrany pred nekalou súťažou postačuje, ak sa žalobca aktívne pripravoval na faktické uvedenie jeho výrobku (doplňku stravy) na slovenský trh a vykonával za tým účelom priame kroky,

2) či ak žalobca, v priebehu konania pred súdom prvej inštancie tvrdí, že sa aktívne pripravuje na uvedenie svojho výrobku na slovenský trh a doložil v odvolacom konaní dôkaz smerujúci k preukázaniu, že tento výrobok, po koncentrácii konania, na slovenský trh fakticky uviedol, je takýto dôkazný návrh prípustný podľa § 366 písm. d) CSP,

3) či ak sa žalobca domáha ochrany proti nekalej súťaži u súdu v krajine, v ktorej má žalovaný sídlo je z

hľadiska posúdenia podmienky konania v hospodárskej súťaži relevantná výlučne hospodárska súťaž na území tejto krajiny,

4) či môžu byť výrobky s odlišným určením a odlišnou verejnoprávnou kategorizáciou, ktoré však fakticky užívajú spotrebitelia na rovnaký účel funkčne zameniteľné z hľadiska podmienky konania v hospodárskej súťaži (podľa generálnej klauzuly nekalej súťaže),

5) či môže byť splnená podmienka konania v hospodárskej súťaži a daná existencia aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu na ochranu pred nekalou súťažou, ak vyrába doplnky stravy registrované v inej členskej krajine EÚ a tieto v rámci voľného trhu prenikajú na slovenský trh, na ktorom však nespĺňajú všetky formálne notifikačné požiadavky.

47. Dovolateľ konštatoval, že odvolací súd síce správne uviedol, že žalobca preukázal, že vo vzťahu k doplnku stravy Geloren Active splnil oznamovaciu povinnosť, podmienka konania v hospodárskej súťaži aj tak nebola naplnená, nakoľko nebolo preukázané faktické uvedenie a dodávanie tohto výrobku na slovenský trh. Vyslovil názor, že rozsudok NS SR z 1. septembra 2006 sp. zn. 4Obo/245/2004, na ktorý poukázal aj odvolací súd, sa týmito otázkam nevenuje. Tvrdil, že už pri podaní žaloby preukázal, že sa pripravuje na priame uvedenie svojej rady doplnkov stravy na slovenský trh, keď doložil okrem iného e-mail adresovaný Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky. Následne, v priebehu odvolacieho konania, doplnok stravy Geloren Active skutočne na slovenský trh uviedol, odvolací súd však nesprávne odmietol tento dôkazný návrh vykonať. Zdôraznil, že podľa judikatúry je súťažný vzťah potrebné vykladať širšie poukazujúc na závery NS SR vyslovené v rozsudku sp. zn. 1ObdoV/19/2007. Na podporu názoru, že aj pripravujúci sa súťažiteľ má aktívnu legitimáciu v sporoch z nekalej súťaže, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Československej republiky Rv I 1239/30 (C. 1142). Vzhľadom na totožnosť právnych úprav nekalej súťaže v Českej a Slovenskej republike poukázal na závery rozhodovacej praxe i vedy v Českej republike napriek tomu, že pochopiteľne nemajú právnu záväznosť (napr. NS ČR z 11. septembra 1992 sp. zn. 3Cmo/36/92, rozsudok KS BB sp. zn. 43Cob/281/2014, rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 3Cmo/260/97, uznesenie Vrchného súdu v Prahe zo dňa 7. februára 1996 sp. zn. 3Cmo/703/94, rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe č. k. 3Cmo/206/2019-70 a č. k. 3Cmo/209/2019-190). Zdôraznil, že z uvedeného vyplýva, že i osoby, ktoré sa doposiaľ aktívne nezúčastňujú súťaže na určitom trhu, ale jednoznačne sa pripravujú na vstup (napr. podaním žiadosti o povolenie uviesť výrobky na trh) aj oni sú aktívne prípadne pasívne legitimované v sporoch z nekalej súťaže. Požiadavka odvolacieho súdu o nutnosti skutočného a faktického vstupu na trh je vzhľadom na uvedené v priamom rozpore s výkladom prvej podmienky generálnej klauzuly. Odvolací súd teda nedôvodne zúžil výklad súťažného vzťahu na situácie, keď sa obidvaja súťažitelia bezprostredne stretávajú. Odvolací súd teda najprv vyžaduje, aby súťažiteľ najprv priamo vstúpil na určitý trh, stretával sa tu s dlhodobo nekalosúťažne konajúcim súťažiteľom a trpel ujmu mu takto vznikajúcu a až potom začal právnu ochranu proti nekalosúťažne konajúcemu súťažiteľovi.

48. V súvislosti s druhou dovolacou otázkou uviedol, že odvolací súd odmietol vykonať ním navrhnutý dôkaz a to: printscreeny o faktickej dostupnosti výrobku žalobcu a to s poukazom na nesplnenie podmienok podľa § 366 CSP. Uvedeným postupom podľa jeho názoru porušil § 420 písm. f) CSP. Tieto dôkazy preukazujú završenie príprav a faktické uvedenie na trh, pritom ich žalobca nemohol doložiť skôr, lebo k tomu došlo až v priebehu odvolacieho konania, teda v roku 2022. Tieto dôkazy, podľa jeho názoru, potvrdzovali žalobcove skutkové tvrdenie, že v najbližších mesiacoch dôjde k faktickému uvedeniu výrobku na trh a tak spĺňali podmienku podľa § 366 písm. d). Tvrdil, že doposiaľ nebola dovolacím súdom riešená otázka, či je možné mať za to, že určitý dôkaz nemohol žalobca uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie pretože tento dôkaz v tom čase ešte neexistoval.

49. V nadväznosti na tretiu ním sformulovanú otázku za nesprávne označil tvrdenie odvolacieho súdu, že pokiaľ ide o pôsobenie žalovaného na českom trhu mal sa žalobca ochrániť pred tvrdeným nekalosúťažným konaním výhradne na českom súde. Poukázal pritom na čl. IV ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 (tzv. Nariadenie Brusel I. Bis), podľa ktorého mal žalobca, pokiaľ ide o nekalosúťažné konanie žalovaného na českom trhu žalovať žalovaného primárne v jeho domovskom členskom štáte, teda na Slovensku, čo aj žalobca urobil. Uzavrel, že to neznamená, že slovenské súdy sa mali existenciou súťažného vzťahu zaoberať aj s ohľadom na tvrdený stred na trhu v

Českej republike.

50. V súvislosti so štvrtou právnou otázkou označil dovolateľ za nesprávny záver odvolacieho súdu, že existencia súťažného vzťahu nemôže byť hodnotená tak extenzívne, že by doplnku pre zvieratá a výživovému doplnku pre ľudí mali byť priznané substitučné možnosti len preto, že určití spotrebitelia ich vedome, na základe vlastného rozhodnutia, užívajú. Na podporu správnosti svojho tvrdenia poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 1ObdoV/19/2007, v ktorom najvyšší súd konštatoval „tento vzťah (rozumej súťažný) môže byť vymedzený okrem iného aj vecne, keď súťažitelia dodávajú na trh vhodné, porovnateľné, alebo svojou funkciou vzájomne zastupiteľné výrobky. Rozhodné z tohto hľadiska je, aby s nimi ostatní účastníci počítali ako s alternatívou“. Ďalej poukázal na rozhodnutie sp. zn. 2Obo/302/2005, podľa ktorého „Podmienka hospodárskej súťaže účastníkov je v danom prípade splnená, keď obidvaja účastníci sú súťažiteľmi v hospodárskej činnosti funkčne navzájom substituovateľnej“. Ďalej upriamil pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu Československej republiky, Rv I 95/31 (C. 11755) „Podľa ktorého podobnosť hospodárskeho oboru má svoju hranicu v možnosti zámeny podniku, alebo tovaru v očiach priemerného zákazníka“. Zdôraznil, že v konaní nebolo sporné, že doplnky krmiva žalobcu sú masívne používané práve ľuďmi. S poukazom na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Odo/1642/2005 a NS ČR sp. zn. 32Odo/1230/2005 konštatoval, že substituovateľnosť by mala byť podľa judikatúry vykladaná extenzívne. Taktiež poukázal na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 3Cmo/46/2000 a aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/84/2007 zo dňa 30. októbra 2008 podľa ktorého „V súťažnom vzťahu môžu byť nie len obchodníci (podnikatelia) s rovnakými výrobkami, alebo službami, ale tiež s výrobkami a službami veľmi rozdielnymi, pokiaľ však medzi nimi existujú určité substitučné možnosti“. Výslovil názor, že z hľadiska súkromnoprávnej úpravy nekalej súťaže a vymedzenia hospodárskej súťaže podľa generálnej klauzuly nekalej súťaže však verejnoprávna povaha skupín výrobkov nemôže byť rozhodujúca. Zdôraznil, že spotrebitelia si v prípade problémov s kľbami nepochybne nevyberajú produkty podľa toho, akú majú verejnoprávnú klasifikáciu, ale podľa toho, čo podľa ich názoru, znalosti a doporučení priateľov, alebo odborníkov „funguje na riešenie ich problémov“. Z hľadiska faktického a objektívneho sa teda stali pre verejnosť reálnou a praktikovanou alternatívou k doplnku stravy. Konštatoval, že úplne rovnaká situácia bola posudzovaná v Českej republike v konaní medzi žalobcom českou spoločnosťou Patron ca, s.r.o. Vrchný súd v Prahe potvrdil Mestským súdom v Prahe nariadené predbežné opatrenie a to uznesením zo dňa 22. júla 2019, č. k. 3Cmo/132/2019-107 konštatujúc, že „argumentácia žalovaných, že žalobca nevyrába potravinový doplnok, ale doplnok krmiva pre zvieratá nie je rozhodujúci, nakoľko sa jedná o funkčne úplne zameniteľné výrobky slúžiace k rovnakému účelu, teda na ochranu kĺbov“. Za nepodstatnú, pre prejednávajú právnú vec, označil aj tvrdenú ochranu spotrebiteľa nakoľko by to bolo podstatné vo verejnoprávnej oblasti, nie súkromnoprávnej. Rovnaký právny názor zaujal aj Vrchný súd v Prahe aj v rozhodnutí vo veci samej zo dňa 7. decembra 2021 č. k. 3Cmo/187/2020-459, keď vrchný súd konštatoval „že vzťah účastníkov je možné posúdiť ako vzťah súťažný, a to ako priamych konkurentov, nakoľko sa všetci pohybujú v rovnakom segmente trhu s prípravkami na doplnky pre kľby a ide o priamych konkurentov. Nie je pritom rozhodujúce, že v jednom prípade ide o výrobky primárne určené pre zvieratá, nakoľko v konaní nebolo sporné, že tieto výrobky nakupujú aj ľudia.“

51. Pokiaľ ide o piatu právnú otázku dovolateľ zdôraznil, že i keď podotýka len podporne, že v rámci prakticky bezprekážkového vnútorného trhu Európskej únie sa žalobcove doplnky stravy (najmä Geloren GEL a Geloren CAPS), riadne registrované v Českej republike, bez aktivity žalobcu sa fakticky dostávajú aj na územie slovenského trhu. Žalobca a jeho doplnky stravy sa tak evidentne dostávali do objektívneho a faktického súťažného vzťahu. Uviedol, že podľa jeho vedomostí otázku, či súťažiteľ, ktorý nesplnil všetky formálne notifikačné požiadavky je tiež aktívne legitimovaný na podanie nekalosúťažnej žaloby proti inému súťažiteľovi, dovolací súd neriešil. Do pozornosti dal ďalej rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3Cmo/703/94 zo dňa 7. februára 1996 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Cb/196/2015, v ktorých súdy zaujali názor, že „za súťažiteľa možno považovať aj osobu, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť neoprávnene (neoprávnené podnikanie)“. Dovolateľ uzavrel, že pokiaľ odvolací súd dospel k záveru, že nevykonanie notifikačnej povinnosti žalobcom je treba považovať za nepovolené podnikanie žalobcu (s čím však žalobca nesúhlasí), ani v takom prípade nemôže byť vylúčená existencia súťažného vzťahu a aktívna legitimácia žalobcu.

52. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie zamietnuť. K právnej otázke označenej číslom 1) poukázal na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 3Cmo/253/97, v ktorom súd konštatoval, že ak jeden zo súťažiteľov uvádza na trh zahraničný výrobok podliehajúci povinnému schvaľovaniu pre použitie v ČR, dopúšťa sa tým nekalosúťažného konania, lebo oproti iným súťažiteľom, rešpektujúcim prepisy a vynakladajúcim finančné prostriedky na schválenie výrobku získava úplne neodôvodnene súťažnú výhodu. Poukázal ďalej aj na rozhodnutie sp. zn. 3Cmo/703/94, v ktorom súd konštatoval, že súťažiteľom je síce i ten, kto podniká neoprávnene, ale takémuto súťažiteľovi je zásadne odopretá možnosť domáhať sa ochrany pred konaním ostatných súťažiteľov podľa § 44 a nasl. Obchodného zákonníka pre neprípustnosť spôsobu, akým sa súťažiteľom stal. Vychádzajúc z uvedeného aj konanie žalobcu je možné rovnako označiť za nekalosúťažné, keď distribuovaním produktu bez príslušných povolení získal konkurenčnú výhodu. Nakoniec k tejto otázke uviedol, že vo vzťahu k skutočnosti, že žalovaný koná v rozpore s dobrými mravmi nebolo vykonané dokazovanie a úvaha sudcu bola založená výlučne na tvrdeniach žalobcu.

53. K dovolacej otázke č. 2) uviedol, že žalobca novoty nepredložil v zmysle § 366 písm. d) CSP do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Poukázal na to, že žalobcove odvolanie je datované dňom 30. decembra 2021, pričom toto neobsahovalo žiadne prílohy. Tieto boli žalobcom predložené až neskôr, keď sám v podanom dovolaní odkazuje na svoje vyjadrenia zo dňa 11. marca 2022 a 21. júla 2022. Vzhľadom na uvedené skonštatoval, že žalobca „novoty“ nepredložil v rámci odvolania, ale až v svojich následných vyjadreniach.

54. K právnej otázke č. 3) žalovaný uviedol, že žalobca nikdy nežiadal ochranu resp. vymedziť relevantný trh, ako trh na území Českej republiky, ale práve naopak ochrany sa podanou žalobou domáhal z dôvodu, že sa pripravuje na podnikanie na území Slovenskej republiky, čím podľa jeho názoru jednoznačne vymedzil relevantný trh ako územie Slovenskej republiky. Poukázal aj na obsah žaloby a to konkrétne bod 1.4 a 3.2 predmetnej žaloby, z ktorých je zrejmé, že sám žalobca vymedzil relevantný trh ako územie SR. Navyše uviedol, že relevantný stred na území ČR nikdy nenastal, pretože podľa názoru žalovaného by sa muselo jednať o opakujúcu sa činnosť a nie o ojedinelý incident, ktorý vznikol za prínajmenšom neštandardných okolností.

55. Vo vyjadrení k otázke č. 4) nesúhlasil s názorom žalobcu, že v zmysle generálnej klauzuly má byť rozhodujúca len faktická stránka danej ponuky tovaru a služieb, t. j. či priemerní spotrebitelia považujú dané výrobky za vzájomne zameniteľné k naplneniu určitej zhodnej potreby, nakoľko, ako už opakovane tvrdil, čo nebolo nikdy žalobcom rozporované, že kvalitatívne sú na obsah krmiva a výživových doplnkov kladené diametrálne odlišné nároky. Zdôraznil, že ani žalobca v celom konaní nepredložil akýkoľvek dôkaz o reálnej zastupiteľnosti týchto produktov a preto ich stretnutie v čase a priestore, aby tým mohol vzniknúť relevantný trh, je vylúčené. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozdiely v zložení produktu žalobcu Geloren HA (určený pre kone) a produktu Barny's Sioux MSM Super forte (určený pre ľudí) distribuovaného žalovaným. Uzavrel, že skutočnosť, že sa niektorí spotrebitelia rozhodnú užívať úplne iný produkt nezakladá podľa žalovaného súťažiteľský vzťah so žalobcom. Napokon žalovaný poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 14. februára 1978 sp. zn. 27/76.

56. V súvislosti s dovolacou otázkou č. 5) vyslovil názor, že táto je už obsiahnutá v predchádzajúcich dovolacích otázkach nastolených žalobcom v podanom dovolaní.

57. Záverom uviedol, že bez ohľadu na dôvody uvedené žalobcom v dovolaní, tak žalovaný, už vo svojom vyjadrení zo dňa 17. novembra 2020, oznámil, že došlo k zmene obalov a etikiet distribuovaných produktov, z dôvodu ktorého by návrh žalobcu bol nevykonateľný v predmetnej časti. Žalovaný teda dobrovoľne upustil od sporného označenia distribuovaných produktov, čo deklaroval vo svojom prvom úkone adresovanom príslušnému súdu prvej inštancie.

58. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa ustanovenia § 35 CSP (ďalej aj „dovolací

súd“ alebo „najvyšší súd“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný ale nie dôvodný.

59. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

60. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

61. Podľa § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

62. Podľa § 432 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

63. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP musí mať zreteľné charakteristické znaky predovšetkým musí ísť o otázku právnú, teda v žiadnom prípade nemôže ísť o skutkovú otázku. Musí ísť o právnú otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním nie o právnú otázku, ktorá podľa dovolateľa mala byť riešená. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu) nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom.

64. Dovolateľ v podanom dovolaní vymedzil 5 právnych otázok uvedených v odseku 46. odôvodnenia tohto rozsudku tvrdiac okrem iného, že tieto otázky neboli ešte v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu vyriešené.

65. Žalobca takto náležite konkretizoval právne otázky - podľa jeho názoru - neriešené dovolacím súdom. Úlohou odvolacieho súdu bolo preto posúdiť, či ide o otázky, ktoré dovolací súd doposiaľ ešte neriešil. Pokiaľ ide o žalobcom formulované otázky dovolací súd nemá z jeho rozhodovacej činnosti vedomosť, že by tieto právne otázky už boli vyriešené. Pojem „vyriešená právna otázka“ nemožno vnímať ako „už raz riešená otázka“, ale ako „otázka vyriešená ustálené“, teda, že ohľadom právnej otázky existuje ustálená prax odvolacieho súdu.

Dovolací súd v tomto smere uvádza, že „ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu“ je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax, vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (pozri napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, 3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/21/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017). Inak povedané, pokiaľ nejde o rozhodnutia publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (relevantné sú aj staršie zbierky, pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/29/2017 z 24. januára 2018) tak možno za ustálenú prax považovať aj nepublikované rozhodnutie, ale musí spĺňať ďalšie predpoklady a to buď je tento názor vyjadrený opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach alebo názor je vyjadrený aj v jednotlivom nepublikovanom rozhodnutí, ale na toto rozhodnutie (resp. právny názor v ňom vyjadrený) nadviazali

niektoré neskôr vydané rozhodnutia, t. j. opäť musí ísť o akceptáciu právneho názoru vo viacerých ďalších rozhodnutiach najvyššieho súdu. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že pokiaľ najvyšší súd odkazuje na nepublikované rozhodnutia, malo by ísť o „viacero“ takýchto rozhodnutí. Tomu, že ide o rozhodovacia prax ustálenú (a teda opakujúca sa) by ďalej malo nasvedčovať to, že tieto nepublikované rozhodnutia sú verejne dostupné a ľahko dohľadateľné (najmä prostredníctvom internetu) aj pri bežnej lustrácii medzi rozhodnutiami najvyššieho súdu k danej právnej otázke, keďže ich je opakujúce množstvo.

66. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletine Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (viď. rozhodnutie č. 71, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 8/2018).

67. Pokiaľ ide o žalobcom formulované otázky, dovolací súd nemá z jeho rozhodovacej činnosti vedomosť, že by tieto právne otázky už boli vyriešené a ani žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu neoznačil žiadne rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých by ako súd dovolací riešil žalobcom vymedzené otázky a ani netvrdil, že by takéto rozhodnutia v praxi už existovali s tým, že by v nich riešené otázky bolo možné považovať za vyriešené ustálenie.

68. So zreteľom na riadne nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 421 ods. 1 písm. b/ CSP v situácii, na ktorú sa vzťahuje toto ustanovenie, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu je procesne prípustné, následne preto skúmal, či podané dovolanie je dôvodné (či napadnutý rozsudok odvolacieho súdu skutočne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v predmetnej právnej otázke).

69. Jednou z dovolateľom vymedzených právnych otázok, majúca, podľa názoru dovolacieho súdu podstatný, kľúčový význam je otázka č. 4) „či môžu byť výrobky s odlišným určením a odlišnou verejnoprávnou kategorizáciou, ktoré však fakticky užívajú spotrebitelia na rovnaký účel, funkčne zameniteľné z hľadiska podmienky konania v hospodárskej súťaži (podľa generálnej klauzuly nekalej súťaže)“.

70. Odvolací súd v odôvodnení jeho rozsudku uviedol, že v konaní nebolo sporné, že výrobky žalobcu Geloren HA a Geloren Dog sú doplnkom krmiva pre kone a psy a sporné výrobky žalovaného sú výživové doplnky. Dovovateľ sa nestotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu, že súťažný vzťah nemožno hodnotiť až tak extenzívne, že by doplnku krmiva pre zvieratá a výživovému doplnku pre ľudí mali byť priznané substitučné možnosti len preto, že určití spotrebitelia ich vedome na základe vlastného rozhodnutia užívajú. Dovovateľ má za to, že z hľadiska naplnenia generálnej klauzuly súťaže je rozhodujúca iba faktická stránka danej ponuky tovaru a služieb a nie je relevantné, či sa v rámci hospodárskej súťaže stretávajú výrobky určené pre ľudí s výrobkami určenými pre zvieratá, inak povedané, či na danom trhu považujú priemerní spotrebitelia dané výrobky za vzájomne zameniteľné pre naplnenie určitej totožnej potreby. Dovovací súd sa nestotožnil s názorom dovolateľa, že v súvislosti s touto právnou otázkou dovolaním napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a to z dôvodov, ktoré odvolací súd podrobne vysvetlil v odsekoch 61. - 65. odôvodnenia jeho rozsudku, s ktorými sa dovolací súd v celom rozsahu stotožnil a vzhľadom na ktoré, vyriešenie tejto právnej otázky odvolacím súdom považoval za správne. Dovovací súd sa stotožnil so záverom odvolacieho súdu, že ak by mala byť výrobkom žalobcu a žalovaného priznaná zastupiteľnosť len preto, že určití spotrebitelia sa individuálne a vedome rozhodli, že doplnok krmiva pre zvieratá môže a má slúžiť na výživu a podporu kĺbov ľudí, išlo by o príliš extenzívny výklad funkčnej zameniteľnosti. Rozhodnutie niektorých spotrebiteľov, že doplnok krmiva pre zvieratá pomôže výžive a podpore ich ľudských kĺbov nemôže degradovať priemerného zákazníka na takú úroveň, že by v jeho očiach išlo o vzájomne zastupiteľné až zameniteľné výrobky, skutočnosť, ktorá je podľa názoru dovolateľa pre vyriešenie tejto právnej otázky

rozhodujúca. Aj podľa názoru dovolacieho súdu nie je možné, pri posudzovaní zameniteľnosti sporných výrobkov, prihliadať len na to, že výrobky žalobcu Geloren HA a Geloren Dog sú určené pre výživu a podporu kĺbov, avšak kĺbov zvierat a výrobky žalovaného určené taktiež pre výživu a podporu kĺbov, avšak ľudí. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že na obsah krmiva a výživových doplnkov pre ľudí sú kladené odlišné nároky a pokiaľ priemerný spotrebiteľ začne užívať doplnok krmiva pre zvieratá, tak k tomu nemá uvedené správne dávkovanie a aj zloženie týchto produktov je nastavené pre metabolizmus zvierat a nie ľudí. Vychádzajúc z uvedeného, ani dovolací súd nedospel k záveru, že ide o funkčne zameniteľné výrobky slúžiace rovnakému účelu, teda na ochranu kĺbov a za správny považuje aj záver odvolacieho súdu, že skutočnosť, že sa niektorí spotrebitelia rozhodnú užívať úplne iný produkt nezakladá súťažiteľský vzťah. Teda hlavným dôvodom so zreteľom na ktorý nepovažoval odvolací súd účastníkov konania pokiaľ ide o výrobky žalobcu Geloren HA a Geloren Dog a výrobky žalovaného, za súťažiteľov a pokiaľ ide o tieto výrobky, ich konanie za konanie v hospodárskej súťaži bola vzájomná nezameniteľnosť, nezastupiteľnosť týchto výrobkov, a preto dovolací súd, z hľadiska týchto výrobkov nepovažoval ďalšie dovolateľom sformulované právne otázky, za také na vyriešenie ktorých by spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu.

71. V súvislosti so žalobcom sformulovanými právnymi otázkami 1) a 5) dovolací súd odkazuje na odsek 68., 69. a 71. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd dal, pokiaľ ide o výrobok žalobcu výživový doplnok Geloren GEL za pravdu žalobcovi, že sa stal súťažiteľom a teda účastníkom hospodárskej súťaže na relevantnom trhu, keď odvolací súd dal za pravdu žalobcovi i v tom, že súťažiteľom je i ten, kto podniká neoprávnene, ako aj osoba, ktorá sa ešte len pripravuje na budúce podnikanie.

72. Odvolací súd v odseku 68. odôvodnenia jeho rozsudku priznal žalobcovi postavenie súťažiteľa, teda účastníka hospodárskej súťaže na relevantnom trhu, dovolací súd preto dospel k záveru, že riešenie dovolacej otázky č. 1) a 5) je pre prejednávanú vec bez právneho významu. Základným dôvodom, pre ktorý ani odvolací súd nevyhovel žalobe vo vzťahu k výživovému doplnku Geloren gel bola skutočnosť, že žalobca, ako súťažiteľ nemá právo na ochranu z dôvodu, že tým, že v súvislosti s vynaložením prostriedkov na splnenie jeho povinnosti oproti iným súťažiteľom, ktorý vyrábajú a umiestňujú výživové doplnky na trh SR až po splnení ich povinností získava neodôvodnenú výhodu, čím sám porušuje pravidlá hospodárskej súťaže, z dôvodu ktorého mu nepatrí právo domáhať sa ochrany pred konaním ostatných súťažiteľov.

73. Tak ako už bolo uvedené vyššie, aby určitá otázka mala byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Na zodpovedaní právnej otázky označenej ako č. 3) však odvolací súd nezaložil svoje rozhodnutie. Pre rozhodnutie v predmetnej veci nebolo rozhodujúce z hľadiska posúdenia naplnenia podmienky konania v hospodárskej súťaži, či je relevantná hospodárska súťaž na území SR. V odseku 68. odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatoval, že žalobca výživový doplnok Geloren GEL na trh Slovenskej republiky uviedol, resp. bez aktivity žalobcu sa fakticky tento výživový doplnok dostal i na územie slovenského trhu, žalobca sa stal súťažiteľom a teda účastníkom hospodárskej súťaže na relevantnom trhu. Pre rozhodnutie prejednávanej veci teda nebolo nutné zodpovedať odvolaciu otázku č. 3) a dovolaním napadnuté rozhodnutie nebolo na vyriešení tejto otázky založené. Na veci nič nemení skutočnosť, že v odseku 57. odôvodnenia odvolací súd len pre úplnosť dodal, že sa žalobca proti žalovanému domáhal ochrany súdov v právomoci Slovenskej republiky, relevantná bola hospodárske súťaž na jej území, čo však nevyklučuje, že ak má za to, že nekalé súťažné konanie žalovaného zasahuje na územie ČR, aby sa s prípadným nárokom obrátil na súd v ČR, ktorý by o veci, s jurisdikciou jemu vlastnou rozhodoval. V danom prípade aj odvolací súd, ako bolo uvedené, skutočnosť, že išlo medzi sporovými stranami na území SR nespochybnil a žaloba nebola zamietnutá, prípadne nebol konštatovaný nedostatok súdov SR z dôvodu, že by v hospodárskej súťaži dochádzalo v inom štáte ako v štáte kde má žalovaný sídlo.

74. Pokiaľ ide o výrobok Geloren Active, odvolací súd odvolaciu argumentáciu týkajúcu sa pôsobenia žalovaného na trhu v ČR nevyhodnocoval, nakoľko túto argumentáciu v odvolaní neuviedol a nedoplnil

ju prípadne ani do uplynutia lehoty na podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 3 CSP. V súvislosti s výrobkom Geloren Active a dovolacou otázkou označenou ako č. 2) dovolací súd poukazuje na znenie § 366 písm. d) CSP v spojení s § 365 ods. 1 písm. g) a § 365 ods. 3 CSP, ktoré samo o sebe dáva odpoveď na túto dovolaciu otázku. Dovolací súd v súvislosti s touto otázkou poukazuje aj na odsek 55. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd tu konštatoval, že žalobca na súde prvej inštancie ani len netvrdil, že výrobok Geloren Active je na slovenskom trhu dostupný. Zdôraznil, že predpokladom dôkaznej povinnosti je tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Ak teda strana nesplní svoju povinnosť tvrdiť, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Odvolací súd poukázal na to, že dokazovanie v civilnom sporovom konaní má pritom preukazovať to, čo strany tvrdili a nie zisťovať to, čo strany ani len netvrdili a teda dokazovanie nemá slúžiť na to, aby už z vykonaných dôkazov boli vyvodené a zisťované rozhodujúce skutočnosti. Uzavrel, že všeobecné tvrdenia žalobcu v odvolacej replike a vo vyjadrení k odvolacej duplike žalovaného o dostupnosti výrobku Geloren Active na slovenskom trhu a žalobcom v odvolacom konaní predložené printscreeny predstavujú novoty, ktoré s poukazom na § 366 CSP nebolo možné v odvolaní použiť. So zreteľom na uvedené ani dovolací súd nemal za to, že postupom odvolacieho súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces.

75. Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd právnu otázku, na ktorej založil svoje rozhodnutie, posúdil správne a preto dovolanie žalobcu podľa § 448 CSP ako nedôvodné zamietol.

76. Žalovaný mal v dovolacom konaní plný úspech, preto mu dovolací súd priznal podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov dovolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

77. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.